

ZƏFƏR GÜNÜNÜN ASTANASINDA

Prezident İlham Əliyev Azərbaycana rəhbərlik etdiyi illər boyunca çox səərəncamlar, çox fərmanlar imzalayıb, çox qərarlar verib, televiziya ekranlarından, ya xalq qarşısına çıxaraq insanlarımızı çox müəciətlər edib.

Lakin 2020-ci il sentyabrın 27-də onun imzaladığı ölkədə hərbi vəziyyət elan edilməsi haqqında fərman da, elə hamın gün xalqa müəciəti də əvvəlkilərin hamısından ciddi şəkildə fərqlənir, müasir həyatımızın və əslində vaxt ötdükcə ballı olacaq ki, bütöv tariximizin də ən həlledici məqamları kimi qavranılmağa layiqdir.

Əslində bu qətiyyətli addımlar elə dövlət başçımızın özünün də tərcüməyi-halında həmişə ən parlaq səhifələr kimi qalacaq!

Ölkədə hərbi vəziyyət, ardınca da səfərbərlik (lap qısmən olsa belə) elan edilməsi elə hadisələrdir ki, adətən, dünyanın hər yerində insanlarda təşviş, nigarənlik, narahatlıq yaradır.

Lakin Azərbaycan insanı bütün bunları sonsuz sevinclə, şüvəllə qarşıladı.

Sanki bu hərbi vəziyyət və səfərbərlik elanı ürəklərdən asılımsı ağır daşı götürdü, hamı dərinədən köks ötürərək “Axır ki!” dedi.

Həmişə yaxşı anları ki, hərbi vəziyyət elan edilsə, səfərbərlik varsa, bu, odlu cəbhələr deməkdir, bunun ardında ölüm-itim də var, qan-qada da.

Amma Azərbaycan fərhəbləni, bütün ölkəni o əzm, o yekdillik, o böyük ideal qovuşdurur ki, nəhayət, düşmən tapdağında olan torpaqlarımızı azad edə biləcəyik.

Şəhid olacaq, ancaq yurdlarımız əsərəndən qurtarsın, qurban gedək, amma yolumuzu gözləməkdən gözününi kökü saralmış işğal altındakı ərazilərimizdə bayrağımız ucalsin!

İnsanları ortaq millət dərdi, müştərək millət amalları qədər birləşdirən ikinci qüvvə ola bilməz!

Prezident İlham Əliyevin özü və bütün Azərbaycan üçün narahat açılan 27 sentyabr səhərində atdığı ilk addımlar – hərbi vəziyyət elan edilməsi haqqında həmin fərman, xalqa müəciəti, Təhlükəsizlik Şurasının iclasını keçirməsi və oradakı çıxışının vətəndaşlarımıza çatdırılması hər kəsin içərisində bir ümid çirəyi yandırdı, insanlarımızı bütün ölkə boyu böyükdən kiçiyə daxilən səfərbər etdi.

Dağıqlar ərzində Azərbaycan bir yumruğa çevrildi.

Xəbər ölkə-ölkə yayıldıqca dünya boyu səpilmis milyonlarla soydaşımızın qəlbi bir rıçqatla gətirdi.

Bu duyğunun, belə vətənpərvər həyəcanın na demək oldugunu Azərbaycan düşməni kəsilmis ermənilər və ermənilik heç zaman dərk edə bilməz.

Bu ali hissən əsl mənasını anlamaq, siqlətini bütün varlığına hiss edə bilməklənin gərəkdir sanda qandan gələn torpaq qeyrəti, ana Vətən hissi ola.

Həmişə gözü başqacların torpağında, digərlərinin sərvətində olan, ondan-bundan qəsb edərək özünə qondarma vətən yaratmağa, ordan-burdan çirpirdişə-çirpirdişə özünə irs doğurmağa çalışan bir toplum tarixin çətin sınaq anlarında əslində onunku olmayanları qoyub qaçmağa məhkumdur, məcburiyyət, vadar edən olmasa, bu nemətlər uğrunda ölümə getməyə heç vaxt hazır deyil.

Bu gün cəbhə bölgəsində qarşı-qarşıya dayanan Azərbaycan əsgəri ilə Ermənistan əsgərinin ilk və başlıca fərqi bundadır.

Azərbaycan əsgəri öz halal Vətənə, doğma torpağı uğrunda döyüşür, bu, onunçin namus, vicdan məsələsidir.

Azərbaycanlı o torpaqlar uğrunda döyüşür ki, orada əcdadımızın yüzillərlə yaşı olan məzarları var, o torpaqlarda minillərlə sığın tariximizin pozulmaz izləri qalır.

Erməni əsgəri isə vadar edilir ki, oğurlanmış, qəsb edilmiş torpağı əldən verməmək üçün döyüşsün.

Livandan gətirilmiş erməni erməni olmağına ermənidir, o, ermənililiyin fitnəkar ideyaları yolunda döyüşə bilər. Lakin heç vaxt Vətəninə xilas etməkdən döyüşən insandakı mübarizlik, yenilməzlik, qurban getməyə hazır olmaq duyğusu ona yaxın da düşə bilməz.

Belə insanların ayağı silahımı atıb qaçmağa həmişə hazırdır.

Ermənilərin bu gün Azərbaycan əleyhinə döyüşlərdə istifadə etdiyi digər müddülər də eləcə.

Ataların məsələdir, yalan ayaq tutar, yeriməz.

Ancaq neyləməli ki, müasir dünyada yalan da, şər də ham ayaq tutur, həm də müəyyən zaman ərzində ona dayaq duran başqa iblisliklərə qol-boyun olub şəstlə irəliləyə bilər.

Faqət yəni dünyagörmüş atalarımızın sınaqlardan çıxmış sözlərindəki hikmət gec-tez yerini alır: nə qədər ayaq tutsa belə, hər yalanın, hər şərin bir gün bürdərəsi, yerlə yeksan olmaq aqibəti də qaçılmazdır.

2020-nin 27 mart səhəri erməni məkrinin daha bir püşkürmə anı idi.

Bundan öncə dəfələrlə burnu ovulsa da, artıq reallıq hissini itirmiş Ermənistan onu nələrin gözləyəcəyini dərk etmədən bütün cəbhə boyu Azərbaycanca qarşı hücumla başladı.

Həm də Azərbaycanın dinc əhalisinə qarşı, sərhəd bölgəsində yaşayan sadə vətəndaşlara qarşı.

Bu, bir tərəfdən Ermənistanın yeni torpaqlar qəsb etmək, işğal ərazilərini genişləndirmək hərisliyinin ifadəsi idisə, digər tərəfdən ölkəni bataqlığa sürükləmiş, xalqı falakət həddinə çatdırmış, həlli müşkül problemlərə əlbəyaxa qoymuş, dərin böhrana uğratmış cinayətkar rəhbərliyin öz əhalisinin başını qatmaq, diqqətləri ümdə problemlərdən yayındırmaq cəhdi idi.

Ancaq lap çoxdan terrorizmi özünün dövlət siyasətinə çevirmiş, faşizmi ideallaşdırmış və faşizm xəttini yürütməyi özünə məslək seçmiş quldur Ermənistanın bu cəhdinin alnına ilk andan ifas yazılmışdı.

Azərbaycan Prezidenti torpaqlarımıza qarşı yeni erməni həmlələri başlayan ilk saatlardan sonra xalqa üz tutaraq tam qətiyyətli: “Bu işğala son qoyulmalıdır və son qoyulacaq” – dedi, “Biz zəfər qalacağıq!” – söylədi.

Prezident bu sözləri deyəndə yumruğu düymələnmişdi.

Bu, Azərbaycan xalqının, Azərbaycan Ordusunun erməni həyasızlığına, erməni itarısına ən ağır zərbəni vuracaq yumruğu idi!

Və Ermənistan, ermənilik o ağır zərbəni bütün acısıyla dadmağın lap astanasındadır. Azərbaycan xalqı isə böyük zəfərin lap ərəfində!

Ermənililiyin başlıca xüsusiyyətlərindən biri tarix boyu özünü məzlum, incildmiş, zülmə məruz qalmış xalq kimi qələmə verməsidir. Adları ilə yanaşı xatırlanmasını xoşladığıları mazoxist bir təşbeh də uydurublar: “Çox azabkək erməni xalqı”.

Əslində isə ermənilər özləri həmişə başqaclarını incitməkdə, törətdikləri fitnə və xəyanətkarlıqlarla başqaclarına azab verməkdə pərgar olublar.

Ancaq su çanağı suda da sınar. Əvvəl-axır törətdikləri öz başlarında çatlamalı idi, uydurduqları “azabkək erməni xalqı” ifadəsi yerini tutmalı idi.

Bu gün cinayətkar Ermənistan rəhbərliyi apardıdığı qara siyasəti ilə öz xalqını əsl azabkəkə çevirməkdə tədricən daha dərinlərə getməkdədir.

Azərbaycana həmlə edərək guya Azərbaycanın hücumuna uğradığını bəyan edən ermənilərin yalanı ilk andaca bununla ifşa olunur ki, bu gün Azərbaycan Ordusu öz ərazisində döyüşür, öz zəbt olunmuş torpaqlarını təmizləməkdən vuruşur.

Və Prezident İlham Əliyevin məşhur sualı var: “Ermənistan əsgəri Azərbaycan torpağında nə gəzir?”!

Ölmək istəmirsənsə, yad əraziyə soxulma! Digər tərəfdən, Azərbaycan Ordusunun hədəfi ona hücum çəkmiş düşmən ordusu, onların hərbi obyektləridir.

Ermənistan isə öz mənfur xislətinə uyğun şəkildə hədəf olaraq ordudan, əsgərdən, hərbi obyektlərdən daha əvvəl müllü əhalini seçir.

O məsum insanları ki bir neçə ay öncə Tovuzda, indi erməni fitnəkarlığının bu yeni dalğası coşarkən Tərtərdə, Goranboyda, digər məntəqələrimizdə evsiz-əşkişiz qaldılar,

həyatlarını itirdilər, ağır yaralar aldılar, onların Azərbaycan Ordusunun qisas əzminə qovuşan əhləri düşmənin cəza yükünə əlavə olunur.

Dünyanın isti-soyuğunu duymadan erməni atəşlərindən həlak olan 12-13 yaşlı azərbaycanlı balaların qanı yerdə qala bilərmi?

Bu zülmü na Allah başlaslayar, nə Azərbaycan Ordusu!

Vəhşilik, qəddarlıq və sadizm qanına işləmiş Ermənistan ordusunda körpələri, uşaqları amansızlıqla qatla yetirməkdə manyakal bir şəkər var.

Bunun qanı lövhələri ermənilərin azərbaycanlılara qarşı XX əsrin əvvəllərində törətdiyi soyqırımlarından da bəllidir. Xocalıdan da biza yaxşı tanışdır, 2 yaşlı zəvallı Zəhranın gözlərimiz önündən heç vaxt getməyəcək surətindən də yaxşı tanışdır.

Ermənilik bu gün yəni həmin idbar xüsusiyyətini ortaya qoymağdadır.

2016-nın Aprel döyüşləri, 2018-də, 2019-da, nəhayət ki, 2020-nin iyulunda Azərbaycan əsgərinin rəşadətli bu burnunun ovulması gərəkdir Ermənistanla dərs olaydı.

Göz qızandı, işğal altındakı ərazilərdə əkil-becardıqları narkotiklardan bəyin dumanlanıb ölçü hissi itirildə aqibət belə olur.

Azərbaycana qarşı təməs xətti boyunca genişmiqyaslı hücumlarının ilk anlarında sarsıdıcı zərbələr alan Ermənistan yəni dünyanı müttəfiqi bir daha imtahandan keçirərək əsl sifətini görmək, batininə nüfuz etmək imkanı yaradı.

Unudulmaz Heydər Əliyevin 1993-1994-cü illərin təlatümlü günlərində, dostun və düşmənin, sədaqətinin və etibarsızın, safın və rıykarın məhək daşına vurulduğu gərgin tarixi dönməkdəki bir sözü zərblənməyə çevrildi.

O söz onsuz da həmişə vardı, amma həlledici tarixi məqamda və qüdrətli tarixi şəxsiyyətin dilində tamamilə yeni tutum və çəki qazandı: Mövqe!

2020-nin son sentyabr günləri həm də bir ələk oldu, əsl dostu, yaxşı qonşunu, gərəkdir müttəfiqi bir daha imtahandan keçirərək əsl sifətini görmək, batininə nüfuz etmək imkanı yaradı.

Türkiyə həmişə Azərbaycanla əl-ələ, ürək-ürəyə olub. Ən xoşbəxt və ən nigarən tarixi mərhələləri həmişə bizlər üçün həm də növbəti dəfə bir millət, iki dövlət olmağımızın səadətini yaşamaq və bunu əlamə sübut etmək fürsətinə çevrilir.

Türkiyə Cümhuriyyəti Prezidentinin və qardaş dövlətin ali kürsülərinin təmsilçilərinin 2020-ci il sentyabrın bitacığında hər gün birmənalı şəkildə səslənən Azərbaycanca sona qədər dəstək, axıradək Ermənistanın təcavüzünə qarşı mübarizədə Azərbaycanla birgə olmaq bəyanatları tarixə (və hər bir vətəndaşımızın ürayına) həkk olunur və yaddaşlarda əbədlilik qalacaq.

Zamanlar ötəcək və iftixar olardan həmin sözlər qaləcəkdə da gərəkdir yurdsevarları qəhərləndirəcək, qürrələndirəcək və gələcək nasilləri də dostluğumuzun, qardaşlığımızın müqəddəsliyini qorumağa, yaşatmağa, daha da irəlilətməyə çağıracaq.

Amma başqa qonşularımız – dost münasibətlərimiz və six əlaqələrimiz olan, tarixən min tələ bağlıdığımız ölkələr də var, islam birliyi deyilən anlayış da var, islam ölkələrinin rəsmən qovuşduran beynəlxalq təşkilat da.

Prezident İlham Əliyev Ermənistanın işğal illərində qəbiristanlıqlarımızı, tarixi və dini abidələrimizi, pirlərimizi, ibadətəgahlarımızı dağətmasından, məscidlərimizdə donuz saxlamalarından bu günlərdə yana-yana bir daha söz açırdı.

Bu həm də çağırışdır ki, mövqeyiniz hani? Biz döyüş meydanında sözümləni özümüz dəyəcəyik, orada köməyinizə ehtiyacımız yoxdur, başlıca məqsədlərimizin keşiyində durmağı özünüdə ən yüksək vəzifə və borc saydığımız halda Azərbaycanın islam irsinə qarşı törədilən belə dözülməz münasibətə, təhqirlərə dözməyiniz nədir, əksinə, bütün bunların bəislərinə rəğbət baslamək, əl uzatmaq nə deməkdir?

Axi tarixin yaddaşı çox möhkəmdir. O, heç nəyi unutmur və sonra dünümdəkiləri pozaraq təza günə uyğun şəkildə yenidən yazmaq mümkünüstüdr!

Dövlət başçısının, Ali Baş Komandanın sözü, qətiyyəti, iradəsi millət üçün bir örnəkdir, səmt küleyidir.

Dövlətin başçısı millətin ümid yeridir. Allah da belə tarixi sınaq anlarında!

Bu günlərdə Prezident İlham Əliyevin apardıdığı mardana siyasət, qətiyyətli addımları, açıq söylədiyi cəsarətli fikirlər və tutduğu tərəddüdsüz mövqə xalqın ona olan məhəbbətini qat-qat artırır.

Markəzində Prezident İlham Əliyevin dayandığı bu gedişat Azərbaycan cəmiyyətini içəridən daha möhkəm etdi və etməkdədir, ən müxtəlif qüvvələri, ən fərqli baxışları olan insanları yaxınlaşdırmaqda, həmrəy, həmməslək etməkdədir.

50 siyasi partiyanın eyni hədəfə vuran, Prezidentimizə, ordumuza dəstəkləyən bəyanatları bu vəhdətin bəzmiş təsdiqidir.

Yalnız Azərbaycanı yox ki... Bu günlər Azərbaycanın cəbhə bölgəsində cərayan edən hadisələr və ölkə başçımızın hər kəsi ihlamlandıran, coşdurən, qanadlandıran açıq düşüncələri qardaş Türkiyə cəmiyyətini də içəridən daha yekdil, daha həmrəy edib. Orada da hətta bəşməz siyasi mövqə tutan qüvvələr, partiyalar belə Azərbaycanın haqq işi məsələsində eyni sözü deyir, eyni nöqtəyə vururlar.

Bela yekdilliyin qarşısında hansı erməni, hansı ermənilik, hansı Ermənistan tab gətirə bilər?

Son illər boyunca cəbhə bölgəsində baş vermiş müxtəlif qarşıdurmalar öz yerində, amma Azərbaycan və Ermənistan rəhbərləri də bir neçə dəfə gərəkdir döyüş adlandırılan biləcəklə müstəvilərdə qarşılaşıblar.

Hər dəfə da Azərbaycan Prezidenti Ermənistanın baş nazirini öldürücü məğlubiyyətə düşər edib.

Sentyabrın 29-da Moskvanın “Rossiya 1” telekanalı həm Prezident İlham Əliyevdən, həm baş nazir Nikol Paşinyandan müsahibələr alırdı. Ermənistan dövlət başçısının şansı idi ki, onlar efrida ayrı-ayrılıqda olublar. Əgər ikisi də kameralar qarşısında eyni vaxtda dayansaıdılar, dialoq təşkil edilsəydi, bəlkə də bu dəfə Ermənistanın sorosçu hərdəməyay başçısı əvvəlkilərdən də müdhiş zərbələr alacaq, qabaqlardan daha bətar miskin vəziyyətə düşəcəkdir.

Lakin hətta bilavasitə üza-üza dayanmadan, iki dövlət başçısının bir-birinin fikirlərinə bilavasitə reaksiya vermək imkanının olmadığı formatda da yəni Əliyev–Paşinyan duelli ikincini ifası ilə bitdi.

Prezident İlham Əliyevin çıxışı və cavabları, həmişəki kimi, ağıllı, düşünilmiş, dağıq, baş verənlərin əhatəli mənzərəsinin cızan, proseslərin alt qatında nələrin dayandığını göstərən, bununla da erməni siyasətinin puçluğunu tam ifşa edən mükkəmməl səviyyədə idi, kəskin, yəndəmsiz suallara cavablar bir-birindən sərrast və mənəfli idi.

Baş nazir Nikol Paşinyan da, yəni həmişəki kimi, hətəren-pətəren danışan, nala-mıxa vuran, məntiqi ardıcılıqdan və nitq salığısından məhrum, özünə yarasan səviyyəsiş çıxış etdi, ona yönələn suallara qanəbəşiz cavablar verə bilmədi, yəni yalanlar və iftirlərdən ibarət uzlaşmayan söz horrası ilə bir daha öz miskin vəziyyətinə nümayiş etdirmiş oldu.

Bizim dəyərləndirməni qoyaq bir kənara ki, bunu kiməsə bəlkə subyektiv baxış kimi də səciyləndirə bilər.

Bas qarəsiz münsifin və yüksək səviyyəli mütəxəssisin elə həmin andakı hər iki çıxışı isti-isti verdiyi qiyəmə na deyirsiniz?

“Populyar “60 dəqiqə” verilişində dövlət başçılarının sualları cavablandırılmasından sonra səslənən ekspert rəylərindən biri nöqtəni də, nidanı da öz yerinə qoyur.

“Natsionalnaya oborona” (“Milli müdafiə”) jurnalının baş redaktoru İqor Korotçenkoğun fikirləri haqqı görməyi bacaran, anlayan və görüb-əşitdiyinə ədalətli qiymət verə biləcəklər hər nəfərin nöqtəyi-nəzəri kimi qəbul edilə bilər: “Mən Azərbaycan və Ermənistan liderlərinin çıxışlarını diqqətlə dinlədim. İlham Əliyev, şübhəsiz ki, dağıq, tamamilə mənəfli, düzgün, ardıcıl çıxış etdi. Bu, Moskva Dövlət Beynəlxalq Münasibətlər İnstitutu məktəbidir (Azərbaycan Prezidentinin bir vaxtlar təhsil aldığı, sonralar isə dərs dediyi həmin ali təhsil ocağı haqqıdan bir sahədə dünyanın ən aparıcı mərkəzlərindən biri sayılıb və sayılmaqdadır – R.H.). MDBMİ, doğrudan da, böyük kədirlər yetiştirir. İndi işe deyilənlərin məmiliyyətinə gələk. Prezident Əliyev haqlıdır və tamamilə ədalətli olaraq dedi ki, peyk, elektron, kəşfiyyət texnologiyalarının müasir inkişaf səviyyəsini nəzərə alsaq, Azərbaycan ərazisinə, doğrudan da, türk qırıqları gəndərlisəydi, bu faktı gizlətmək mümkün deyildi. Bunu peyk kəşfiyyəti olan istənilən ölkə aşkar edə bilər. Bu gün işe Dağıqlı Qarabağ bölgəsi dünyanın bütün aparıcı ölkələrinin sıx müşahidəsi altındadır. Həmkarlarımızın diqqətini bir məqamda cəkmək istərdim. Biz həmmiz beynəlxalq hüququn tərəfdarıyıq. Beynəlxalq hüquq nöqtəyi-nəzərdən döyüş əməliyyatları Azərbaycan ərazisində, Azərbaycan hərbi qüvvələri və erməni hərbi birləşmələri arasında aparılır”.

Ermənistan dövlət başçısı həmin çıxışında dolayısı ilə ağır itkilər verdiklərini, məğlub durumda olduqlarını etiraf edir və bunu belə izah etməyə çalışır ki, guya Azərbaycan onlara qarşı meydanı dək təyil, yənimiz Türkiyə var.

Prezident İlham Əliyevə ədəti üzrə nokautedici zərbəsinə ləngitmirdi.

Böhtəncünü dərhəl işfə edir. Bu gün dünyanın istənilən nöqtəsindən, xüsusən belə həssas münaqişə bölgələrinin peyklərdən daimi nəzarətdə olduğuna və Azərbaycanın öz mübarizəsini, həmişə kiminsə gücünə arxalanan Ermənistanın fərqli olaraq, özünün təkbaşına apardığını, Ermənistan rəhbərinin belə söyləməklə Azərbaycan Ordusunun nail olduğu zəfərlərin qiymətini azaltmağa çalışdığına diqqət yönəldir.

Türkiyəyənsə bizə yalnız bir qardaş ölkə kimi manəvi dəstək göstərdiyini ayrıca vurğulayırdı.

Bəlikləki, Ermənistan başçısı guya azdırırdı, çağırıcı saxta sözləri ilə ictimaiyyəti aldatmaq istəyərkən hər dəfə yalan danışdığı faş edilir, həm də kəmsavaddığı, müasir dünyanın texnologiy imkanlarından bixəbərliliyi ortaya qoyulur.

...İndi bütün Azərbaycan o günü gözləyir. Əşlində həmin günü Azərbaycan insanı 30 ilə yaxındır ki, gözləyir.

O məsəd günə aparən yolu uzatmaq, həmin zəfər gününə gedib çatmağın qarşısını almaq üçün düşməni də, ona həvadar olan qüvvələri də bu 30 ilə yaxın müddətdə na bacarıbsa ediblər.

Bu azablı müddət boyunca elan edilməmiş müharibə birçə gün də dayanmayıb.

Açıq və örtülmüş şəkildə hər gün davam edib! Yalnız cəbhə xəttində davam etməyib.

Siyasət meydanında, beynəlxalq təşkilatlarda, mətbuat səhifələrində davam edib.

25 ildir ki, Ermənistanla Azərbaycan arasında atəşkəs rejimi mövcuddur.

Amma bu 25 illik atəşkəs dövründə Azərbaycanın dörd bucağında neçə-neçə evlərin qapısını kədar döyüb, əsgərliyə sağ-salamat getmiş cavan oğulların evlərinə tabutları qayıdıb.

3 onil boyunca yüzminlərlə qaçqın və məcburi köçkün Yer üzündə haqqın-ədalətin bərqərar olacağına ümidini kəsərək əllərini göyə açıb, Tanrıdan yardım umub.

Doğma torpaqların düşmən tapdağında qalmasından, acı bağıracaq kimi uzanan nəticəsiz və gələcəyi heç na vad etməyən danışıqlardan bezən ata-baba yurdu həsrətli insanlar dəfə-dəfə səsinə qaldırıb, dövlətə üz tutub, savaşı istəyib, “Biz Vətən uğrunda ölməyə hazırıq” söyləyib.

Azərbaycan dövləti yüzminlərlə qaçqın və köçkünlə, milyonlarla vətəndaşımızın ürayını deşən işğal faciəsini bütün acısıyla duyusa da, həmişə yüz ölçüb, bir biçib, ən pis sülh ən yaxşı müharibədən daha səfərlidir xəttini tutub, böyük dövlətlərin vəsiqəti olduğu diplomatik danışıqları bəhrə verəcəyinə ümidini itirməməyə çalışıb.

Bununla bərabər bir an belə dayanmadan diplomatik cəbhədə sistemli iş də aparılıb.

Haqiqətlərimizin dünyaya çatdırılması, erməni təbliğat maşınının yalanlar, böhtanlar üyüdüb təkərak guya haqqın onların tərəfində olması haqda dünyaya sındığı saxta təşəvvürlərin dağıdılması, beynəlxalq təşkilatlarda səsimizin ildən-ildə daha qətiyyətlə gəlməsi, ard-ardə qəbuluna nail olunmuş və Azərbaycanın məruz qaldığı təcavüzün təfərrüatlarını dünyaya açıqca göstərən sənədlər vasitəsilə etibarlı təməllər yaradılıb.

Düən erməninin yalanına inanaraq bizim doğrumuza şəkk gətirənlərin gözləri haqiqətlərə açılıb.

Ancaq suyun öz qaynama həddi var. Hərərət bəlli bir dərəcəyə yetişəndən sonra daha o gedişatın qarşısını almaq mümkünüstüzlər.

Dolmuş qabın daşma məqamı, yetişmiş yaranın partlama anı var.

Lakin siyasetin də öz zaman ölçüləri var və bu qəliz meydanıda uğur, adətən, o kəsə nəşib olur ki, zəruri addımı na bir qədər tez, nə bir az gec alır, deyilməli sözü na məqamı qatından əvvəl, na da iş işdən keçəndən sonra dila gətirir.

Həmin sözü necə deməkə, əlbəttə, artıq zəka, məharət, dövlətçi və siyasetçi gücün dərəcəsindən asılıdır.

Artıq 17-ci ildir Prezident İlham Əliyev Azərbaycan dövlətinə inamla rəhbərlik edir, ölkəmizi daha qüdrətli, daha firavan, daha irəliləmiş etməklənin gəcə-gündüz çalışır.

Və o, Azərbaycanın dövlət sükani arxasına keçdiyi ilk andan son dərəcə ağır bir mirasla üzbəüz idi. Bütün başqa işlərini görə-görə onun qarşısında dövlət başçısı olaraq ilk növbədə Qarabağ döyüşününi açmaq, Azərbaycanın işğal altındakı torpaqlarını azad etmək, müstəqilliyin ilk günündən bu dövləti və xalqı müşaiyyət edən yüz minlərlə vətəndaşın qaçqınlıq və köçkünlük müsibətindən xilasına nail olmaq əməli dururdu.

Hərəb meydanında strateji yüksəkliklərin ələ keçirilməsi həmişə ordunun, döyüşçünün əsas vəzifələrindəndir. Strateji yüksəklikləri ələ keçirdikdə sanin həm daha miqyaslı görmək, həm irəliləmək, həm düşməna daha sarsıdıcı zərbələr endirmək imkanları artır.

Eyni tələb siyaset meydanındadır. Siyasetdə strateji yüksəklikləri ələ etməksə bəzən buna gərəkdir döyüş meydanında nail olmaqdan daha müşkül görünür.

Qarşı-qarşıya qaldığımız qart düşmənlə mübarizədə, Ermənistanın Azərbaycanca təcavüzünün ağır nəticələrinin aradan qaldırılmasının məşəqqətli yolunda Prezident İlham Əliyevin apardıdığı xətti dünündan buginə səhifə-səhifə izlədikdə şahid olursan ki, ölkəmizin hazırkı ölkəm mövqeyi illərdən bəri dərinədən düşünülərək, səbahları daim göz önündə saxlayaraq davamlı aparılmış ağıllı siyasetimizdən, zəncir kimi hər halqası bir-birinə bənzə olan doğru yolumuzun nəticəsində qazanılıb.

Azərbaycanın bugün gəlib yetiyişi uca məqamın arxasında illərdən bəri aparılan tədrisli, müdrik siyaset və görülmüş nəhəng işlər dayanır.

Azərbaycan rəhbərliyə başladığı ilk gündən ən başlıca vəzifələrindən biri olaraq Prezident İlham Əliyev ölkənin iqtisadiyyatını inkişaf etdirməyi gördü, ölkədə demokratik əhəvanın inkişafına da, dünyada sözümlərin daha keçərli, nüfuzumuzun daha artıq olmasına da, təcavüzdən xilas olmaq yolundakı müvafiq fəaiyyətlərimizin də mayəsində iqtisadi cəhətdən güclü, zəngin bir ölkəyə çevrilməyin dayanımsızın başlıca şərt olduğunu düşündü. Və məhz belə bir güclü Azərbaycanı qurmaq yolunda çalışdı.

Güclü iqtisadiyyatı, ölkənin ildən-ildə artan imkanları, dünyanın iqtisadi həyatında qədəm qədəm irəliləyərək nail olduğumuz nüfuz, qlobal əhəmiyyətli enerji layihələrinin gərəkləşdirilməsi səmində yorulmaz fəaiyyət olmağa, bugünkü tərəqqi edən, çıxarkən, öz gücünə arxayın Azərbaycan da olmazdı.